

ВЪТРЕШЕН ПРАВИЛНИК

Член 1 Членство и партньорство – изисквания за кандидатстване

Молбите за членство и партньорство трябва да са придружени със заверено копие на устава и на правилниците на кандидатстващата организация. Освен това е необходимо да се приложи копие от документ удостоверяващ пълномощията на дружеството в рамките на държавата си или сертификат издаден от съответната компетентна държавна служба, доказващ правната форма под която дружеството е регистрирано в държавата си. Освен всичко останало, към заявлението за кандидатстване трябва да се приложат и следните декларации за това, че:

- (a) Кандидатстващото дружество прима да спазва Устава, Вътрешния правилник и решенията взети от Главния комитет и Общото събрание на FCI;
- (b) Кандидатстващото дружество приема да спазва всички правила и регламенти на FCI.

Единствените национални кинологички дружества, които имат право да кандидатстват за пълноправно членство са тези, които могат да докажат, че са регистрирали поне 3,000 кучета в племенните си книги и/или в приложенията към племенните си книги през годината предшестваща кандидатурата им.

Член 2 Общо събрание – процедури за гласуване и избори

a) Гласуване

В случай на явен вот с вдигане на ръка, всеки член с право на глас следва да използва карта за гласуване, на която ясно е изписано името на държавата му.

b) Избори

- На всяко Общо събрание се номинира избран комитет.
- Този комитет се състои от три лица, които не са вписани в изборните листи.
- Този комитет, съвместно с Изпълнителния директор на FCI отговаря за раздаването и събирането на бюлетините.
- След приключване на изборите, всички участвали бюлетини се съхраняват в запечатани пликове в Главният секретариат на FCI за период от 90 дни, така че да могат да бъдат проверени от лицата вписани в изборните листи, при запитване.

Член 3 Главен комитет

1.

Главният комитет се събира на заседание поне два пъти годишно. В случай, че Изпълнителният комитет счете за необходимо, то Главния комитет може да заседава и по-често. Задължително се провежда и едно заседание в деня преди Общото събрание на FCI.

2.

На всяко заседание е желателно да се определят мястото и датата на следващото заседание. В случай на важни и непредвидени причини, мястото и датата могат да бъдат променени (със съгласието на Президента), при положение, че има достатъчно време да се уведомят членовете на Главния комитет за тази промяна.

3.

Поканите за заседанията на Главния комитет трябва да бъдат изпратени от Изпълнителния директор от името на Президента. Те трябва да са изпратени в писмена форма поне един месец преди датата на заседанието. Изпълнителният комитет подготвя дневния ред. Президентът има право да добавя теми към дневния ред, ако това се окаже необходимо след последното заседание на Изпълнителния комитет. Членовете на Главния комитет са длъжни да информират Изпълнителния директор в разумен период от време относно темите, които следва да бъдат вписани в дневния ред.

4.

Всички заседания на Главния комитет се провеждат в присъствието на Изпълнителния директор на FCI, който съставя протокола. Протоколът трябва да бъде изготвен на английски език и изпратен на членовете на Главния комитет в тази си форма най-късно един месец след заседанието. Превод на протокола на другите официални работни езици на FCI следва да бъде направен възможно най-скоро. В случай, че Изпълнителния директор няма възможност да присъства на заседанието, той трябва да бъде заместен от друго квалифицирано лице, което да води протокола.

5.

Изпълнителният директор води архив, в който е задължен да отбелязва датата и текстовете на одобрените от Главния комитет резолюции. Този архив е на разположение за членовете на Главния комитет за справка при поискване.

6.

Протоколът от предишното заседание трябва да бъде одобрен от Главния комитет. Оригиналният протокол трябва да бъде подписан от Президента и Изпълнителния директор.

Член 4 Изпълнителен комитет

1.

Изпълнителният комитет се събира на заседание поне два пъти годишно.

2.

На всяко заседание е желателно да се определят мястото и датата на следващото заседание.

3.

Поканите за заседанията на Изпълнителния комитет трябва да бъдат изпратени от Изпълнителния директор от името на Президента. Поканите се изпращат в писмена форма поне един месец преди датата на заседанието. Президентът и Изпълнителният директор изготвят дневния ред. Членовете на Изпълнителния комитет могат да добавят теми към дневния ред в началото на заседанието.

4.

Изпълнителният директор следва да присъства на всички заседания на Изпълнителния комитет и да води протокола. Протоколът трябва да бъде изготвен

на английски език и изпратен на членовете на Изпълнителния комитет в тази си форма най-късно един месец след заседанието. В случай, че Изпълнителния директор няма възможност да присъства на заседанието, той трябва да бъде заместен от друго квалифицирано лице, което да води протокола.

5.

Изпълнителният директор води архив, в който е задължен да отбелязва датата и текстовете на одобрените от Изпълнителния комитет резолюции. Този архив е на разположение за членовете на Главния комитет за справка при поискване.

6.

Протоколът от предишното заседание трябва да бъде одобрен от Изпълнителния комитет. Оригиналният протокол трябва да бъде подписан от Президента и Изпълнителния директор.

7.

Изпълнителният комитет определя дейността и заплатата на Изпълнителния директор.

Член 5 Вътрешно управление

1.

Президентът и Изпълнителният директор заседават толкова често, колкото е необходимо.

Член 6 Членове

1.

Националните киноложки дружества (членове и партньори на FCI) и техните собствени членове поемат взаимното задължение да не се намесват в киноложката дейност едни на други.

Член 7 Признаване на породи

1.

FCI има право да признава нови породи. Признаването на нова порода преминава през две фази: временно и окончателно одобрение.

Процедурата за признаване на нова порода (временно и окончателно) е описана в Приложение 1 и трябва да бъде одобрена от Общото събрание.

Член 7 Стандарти на породите

1.

Националните киноложки дружества трябва да предоставят на Главния комитет списък на своите национални породи и техните стандарти поне на един от официалните работни езици на FCI. Стандартите трябва да бъдат представени според възприетия от FCI модел, т.е. така наречения “Формат от Йерусалим” (вж. Приложение 2). Главния секретарят организира превода им на останалите официални работни езици на FCI.

2.

Новият или промененият стандарт влиза в сила веднага след публикуването му на поне един от официалните работни езици на FCI. Главния секретарят отговаря за тази публикация. Датата на публикуване се изписва на първата страница на стандарта. Датата на публикуване на оригиналния стандарт, която се изписва на втората страница, отговаря на датата на заседанието на Главния комитет, когато стандартът (нов или променен стар) е бил одобрен.

3.

Преди да бъде одобрен нов стандарт или да се извърши промяна в съществуващ стандарт, следва да се направят консултации с Комисията по стандартите и в случай на съмнение, особено при признаване на нова порода, следва да бъде поискано мнението на Научната комисия.

4.

Стандартите на породи, които не попадат в правомощията на членовете на FCI, се вписват под егидата на самата Федерация.

5.

Възложено е на Главния комитет да одобрява кандидатурите за временно признаване на нови породи. Освен това, промените нанесени в съществуващи стандарти и временно признатите нови стандарти следва да бъдат одобрени от Главния комитет след като бъдат прегледани от Комисията по стандартите и, ако се окаже необходимо, от Научната комисия. Окончателното признаване на нови породи и техните съответни стандарти трябва да бъде одобрено от Общото събрание.

Възлага се на членовете и на партньорите на FCI в най-кратък срок да доведат до знанието на съдиите си за приемането на нови или промяната на съществуващи стандарти.

Член 9 Племенни книги

1.

Членовете и договорните партньори на FCI трябва да водят племенна книга за всички породи, признати от FCI. Също така следва да водят приложения към племенната си книга. Дадено куче подлежи на вписване в племенната книга или в нейните приложения на дадена държава, ако собственикът му е с постоянно местожителство (френския термин е валиден: “domicile habituel”) в същата държава. Породите, които са временно признати следва да се вписват в приложенията на племенната книга. Родословията издавани на кучета, от породи които не са признати от FCI, не могат да носят логото на FCI и следва да бъдат маркирани със текста: “Непризната от FCI порода”.

2.

Членовете и договорните партньори на FCI трябва взаимно да признават племенните си книги, включително и приложенията към тях.

Въпреки това, членовете и договорните партньори не са задължени автоматично да регистрират или да пререгистрират в собствените си племенни книги куче внесено от друга държава, ако сметат, че родословието му е неправилно издадено. Инициалите на племенните книги фигурират в списък, който се публикува и се актуализира своевременно от Главният секретариат.

Членовете и договорните партньори на FCI трябва да предоставят достъп на всички дружества признати от FCI до племенните си книги с цел проучване.

3.

На оригиналните родословия първо се изписват инициалите на племенната книга в която кучето е вписано, следвани от регистрационния му номер в същата (напр.: SHSB/LOS: n° 255 333). Официалните титли на FCI трябва да бъдат вписани в родословието, а националните титли присъдени от членове или партньори на FCI могат да бъдат вписани.

4.

В случай, че дадено куче е внесено от държава, която нито е член нито е договорен партньор на FCI или с която не е подписана спогодба за признаване на родословията, тогава националното киноложко дружество на държавата член или договорен партньор или упълномощените породни клубове могат, въпреки казаното по-горе в точка 2 от настоящия член, да впишат кучето с непризнато родословие в приложение на племенната си книга, след като то бъде оценено от признат за въпросната порода съдия; неговото потомство от четвъртото поколение може да бъде вписано в племенната книга. Същото важи и за кучета без родословие.

5.

Всеки член или договорен партньор може да откаже да (пре-)регистрира кучета страдащи от наследствени болести или се характеризират с дефекти, които противоречат на чл. 2 от Устава, както и кучета, които не отговарят на развъдните правила, дефинирани в регламентите му.

6.

На родословията, издавани в държави членове и договорни партньори на FCI, в които клубовете по породи водят свои собствени племенни книги, трябва ясно да бъде посочено, че съответния породен клуб е член на националното киноложко дружество.

7.

Родословията имат доказателствена стойност пред закона. Ето защо дадено родословие може да бъде променено (с изключение на името на развъдника и на името на кучето) единствено от националното киноложко дружество, което последно го е регистрирало в племенната си книга.

8.

Възможните отклонения от окраските, определени в стандарта, следва да бъдат ясно обозначени върху родословието като отклоняващи се от породния стандарт цветове на космената покривка при издаване на самото родословие.

9.

При продажба на куче в чужбина, националното киноложко дружество трябва да издаде заверено експортното родословие. Забранява се издаването на експортни родословия на кучета, които не са татуирани или маркирани с микрочип. Може да бъде издаден експортен регистрационен сертификат на куче, което е било вписано в приложение на племена книга, само за да бъде вписано в приложението на друга племенна книга.

За всяко куче, което е било регистрирано от член или договорен партньор на FCI и след това е било изнесено, националното киноложко дружество, което последно е регистрирало въпросното куче в племенната си книга трябва да удостовери смяната на собственика, вписвайки името и адреса му в експортното родословие.

10.

Националните киноложки дружества и техните клубове по породи нямат право да променят името на развъдника или името на куче, което е вече вписано в призната племенна книга.

Оригиналните регистрационни номера следва да фигурират на всички документи, съдържащи киноложка информация (програмите на работни изпитания, каталози на екстериорни изложби, родословия, регистрационни формуляри).

11.

При продажба на куче в чужбина, новия регистрационен номер и инициалите на новата племенна книга следва да се впишат върху оригиналното родословие. Тази информация се удостоверява с печат и подпис на националното киноложко дружество, което води племенната книга.

Забранено е да се издава ново родословие на внесено куче.

12.

Членовете и договорните партньори на FCI трябва да предоставят в Главния секретарят образци от родословията, които са валидни в тяхната страна. Всички членове и договорен партньори трябва да бъдат незабавно уведомени от Главния секретарят на FCI за всяка промяна извършена по образците на родословията.

13.

Родословията издадени от членове и договорни партньори следва да бъдат приемани от всички членове и договорни партньори, като 'документи, доказващи, че кученцата са родени от чистопородни родители от една и съща порода'. Членовете и договорните партньори, обаче, имат правото да се възползват от текстовете на точка 5 на настоящия член. В този случай, въпросните родословия не могат да бъдат анулирани при никакви обстоятелства от съответните членове и договорни партньори.

14.

Членовете и договорните партньори не са задължени да регистрират в племенните си книги и да издават родословия на кученца, родени в резултат на целенасочено развъждане, но от родители, които не отговарят на стандартите на FCI.

Член 10 Имена на развъдници

1.

Членовете и договорните партньори признават регистрираните от другите членове и договорни партньори имена на развъдници. Те нямат право да разрешават използването на подобни имена на развъдници от лица, чието местожителство е в държавата на друг член или договорен партньор на FCI.

2.

Членовете трябва да подадат заявление в Главния секретарят на FCI за регистрация на ново име на развъдник в Международния регистър за имена на развъдници на FCI. Националните киноложки дружества могат да подават заявление за такава регистрация единствено и само за развъдници, чието официално местожителство е в държавата им. FCI не позволява съсобственост върху име на развъдник в случай че собствениците живеят в различни държави.

3.

FCI отговаря за строгия контрол над този международен регистър, така че да се избегне всяка двойна употреба или използването на име, което би дало повод за объркване.

4.

Предоставянето на право за ползване и самата употребата на имена на развъдници подлежат на следните разпоредби:

- a) Кучетата не могат да носят друго име на развъдник освен това на развъдчика им. За развъдчик се счита собственикът на женското куче в момента на покриването. В случай на продажба на бременна женска, продавачът следва да даде писменото си съгласие за да може името на развъдника на купувача да бъде дадено на кученцата.
- b) Не може да се прави каквато и да е промяна в името на кучето и името на развъдника след като веднъж са били регистрирани.
- c) Един развъдчик не може да регистрира повече от едно име на развъдник за всичките породи, които отглежда.

- d) Име на развъдник се регистрира на едно лице, то е валидно пожизнено, докато не престане да бъде използвано. След като бъде регистрирано дадено име, то не може да бъде променяно. Обикновено то отпада със смъртта на неговия титуляр. Националното киноложко дружество има право да разреши ползването на дадено име от наследниците на развъдчика, след като бъде доказано правото за наследство от заинтересованата страна. Горекананото важи и при отстъпване правото на ползване по договор. Титулярят има право да включи като съдружници при управлението на развъдника си съпругата или съпруга си, потомци или роднини при условие, че тези лица са навършили поне осемнадесет години. В този случай, оригиналният титуляр на името на развъдника е официалният представител на сдружението.

Развъдните сдруженията на две или повече лица трябва да поискат свое собствено име за развъдник; при същите правила, както е казано по-горе. Всяка промяна в състава на сдружението трябва да бъде съобщена на FCI. Всички останали въпроси се уреждат според разпоредбите на съответните национални киноложки дружества.

Всеки развъдчик преди да премести постоянното си местожителство в друга държава е задължен да уведоми за това киноложкото дружество, което е издало името на развъдника му.

Имената на развъдниците следва да се третират като частна собственост (запазена марка). Ползването на дадено име на развъдник след раздяла следва да бъде удостоверено с легализирана декларация от предишните собственици, в която ясно да е обозначено кой ще продължи да ползва това име. Ако в националното киноложко дружество постъпи жалба относно дадено име на развъдник, то това име не може да бъде ползвано докато не се получи гореописаната декларация.

Преди да се предприеме каквато и да е съвместна развъдна дейност (която включва съсобственост) в една и съща държава, трябва да се определи една единствена личност от съдружието, която ще отговаря за спазването на националните и международните изисквания по всички въпроси свързани с развъждането и регистрацията в племенните книги.

е) Признатите от FCI имена на развъдници имат превес спрямо имената на развъдници, признати на национално ниво. Това важи за имена на развъдници, които са регистрирани в рамките на FCI до 1 януари 2006.

В случай на иск от страна на собственик на регистрирано в FCI име на развъдник, името на развъдник признато на национално ниво ще бъде анулирано, ако вреди поради сходство на признато от FCI име. Това важи за имена на развъдници, които са регистрирани в FCI до 1 януари 2006.

Член 11 Мероприятия

1.

Под егидата на FCI се провеждат единствено международни изложби за всички породи кучета и международните изпитания, при които се присъждат титли на FCI (CACIB, CACIT, CACIAG, CACIL, CACIOB). Всички документи и каталози свързани с гореспоменатите мероприятия следва да носят логото на FCI. Логото на FCI следва да бъде поставено на видно място по време на тези мероприятия.

Всяка приемлива жалба относно тези мероприятия следва първо да бъде разгледана от организаторите, преди евентуално да бъде разглеждана от Генералния комитет. Жалбите срещу съдиите следва да бъдат разглеждани от националните киноложки дружества, които са оправомощили въпросните съдии да реферират на такива мероприятия.

Член 12 Съдии

1.

Членовете и договорните партньори отговарят за обучаването и изпитването (съгласно регламентите на FCI) на съдиите, които са упълномощени да присъждат титлите CACIB, CACIT, CACIAG, CACIOB и CACIL. Само тези съдии могат да бъдат признати от FCI и нейните членове и договорни партньори.

2.

Даден съдия може да фигурира в съдийските списъци на определен член или договорен партньор, само ако има постоянно местожителство в държавата в която е седалището на съответния член или договорен партньор. Освен това, един съдия може да фигурира само в един единствен съдийски списък.

Членовете и договорните партньори трябва ежегодно да публикуват своите съдийски списъци (с име, адрес, електронна поща, телефонен номер, квалификации, говорими езици) на страниците си в Интернет. Освен това тези надлежно актуализирани списъци следва да бъдат изпращани ежегодно в Главния секретарят.

Членовете и договорните партньори са свободни при избора си дали да публикуват в страницата си в Интернет и дали да изпращат в Главния секретарят на FCI съдийските си списъци за работни изпитания.

Член 13 Кодекс за етично развъждане

1.

Развъждането и развиването на различни породи кучета трябва да се основава на дългосрочни цели и твърди принципи, така че в резултат от развъждането да не се получават кучета страдащи от болести, с лош темперамент или неспособни да работят.

Развъждането трябва да има за цел запазване и разширяване, ако това е възможно,

на генетичното разнообразие (полигеномността) на дадена порода.

Единствено кучета, които са функционално здрави могат да бъдат използвани в развъдната дейност. Възлага се на всички развъдчици, които се занимават със селекция на кучета да определят дали кучетата им, използвани за разплод, са психически и физически годни за репродукция.

Същото така развъдчикът трябва да се увери, че кучета които ще използва в развъдната си дейност са със стабилен темперамент и са в добро физическо състояние.

За периода в който, развъдчикът се грижи за кученцата си, той трябва да осигури благоприятна среда за тяхното физическо и психическо състояние, както и да гарантира подходяща социализация.

Член 14 Наказания и санкции

1.

FCI признава всички правно валидни и окончателни санкции (наложени срещу всяко лице, като съдия, развъдчик, изложител, водач /хендлер/ и др.) на и от членове и договорни партньори, когато е била официално уведомена за тях. FCI препраща информацията на другите членове и договорни партньори, за да се прилагат тези санкции във всички държави под юрисдикцията на FCI.

Настоящият Вътрешен правилник е приет от Общото събрание на FCI, проведено в Акапулко през май 2007.